

Correfoc

Zoo

Cejilla al 2do traste

G
Hi ha paraules orfes de diners,
hi ha discursos buits i hi ha silencis suggerents,
C
conversacions que amaguen secrets,
hi ha birra en la taula, hi ha discussions càlides, delers.

Am
Hi ha senyors de tratge i vida allada,
D
casa amurallada, creadors de ruïna acumulada.

G
Hi ha monstres que enganyen a la gent,
a la nostra gent, hi ha derrotes d'ultima jugada.

Tants anhels que es queden en anhels,
frustració allargada, maten l'esperança de l'obrer.
El cor en què gire la balança, el cap als quefers,
por i confiança, penes, plaers

i una batalla perduda des de temps immemorials
una ràbia irracional, un voler fer el que cal
una mà germana, un abraç sincer, el poble mana,
i canta convençut el que sent i diu:

Em D G Am
En la meua boca un correfoc, en la teua orella una verbena.
B7 Em D (G)
Si la cançó mata la pena, som emisaris de la mort. X2

Hi ha una verbena a la meua boca, i la vam fer junts,
s'està fent de dia, glops i fum.
Retardant la fi, demanen vi i volen quedar-se,
jugar, follar i revolcar-se, allà cadascú.

Que isquen al pati, que el temps dilate,
que traguem pit. Moren la llei, la norma i els estereotips.
Moren el càlcul i "cotilles parlanxins".
Matem també a eixe fatxa que portem endins.

I una foguera que incinere, i que deixi enrere traumes
i obscuritat, que depure que allibere.

Que creme la crueltat, l'avarícia i l'estafa,
que compartim el pà, l'aigua i les cases.

Vam cultivar un verger al desert,
t'hem descobert un oasi.
Tota una vida fugint-li al present.
De tots els focs farem brases.

En la meua boca un correfoc ... X2

G
Ni furtant-nos els somnis
C
ni cremant la trinxera
Am
ni amb la llei, ni el tricorni
D
ni amb presons ni cavernes
G
callaran a la fera. X2